

[Lenger]

er endog en lang række områder, hvortil kommunerne bare modtager nogle penge af staten og helt administrativt ekspederer dem videre. Når det drejer sig om, hvor meget kommunen opkræver i skat af de faktiske offentlige udgifter, er vi nede på knap og nap det halve, og når det gælder det, kommunen af sine egne opkrævede skattekrone i virkeligheden selv har politisk indflydelse på lokalt, er det en lille bitte flig af den samlede offentlige udgiftsmængde, som kommunerne faktisk har nogen som helst reel indflydelse på. Derfor synes jeg, det giver et forkert indtryk af kommunernes økonomiske betydning for den samlede økonomiske politik, at man står her og taler om så store tal. Det er ganske få procent, hvor kommunalbestyrelserne har en faktisk indflydelse på det samlede offentlige udgiftsniveau.

Fru Karen Højte Jensen var også inde på, at kommunerne har fået et øget beskatningsgrundlag. Det er selvfølgelig rigtigt, men i den forbindelse må jeg spørge: i forhold til hvad har kommunerne fået et øget beskatningsgrundlag? Det er oprindeligt, også som dette forslag er bygget op, i forhold til budgetteringen for 1983, andet er der ikke i det. Det, der så skete, var, at udgiftsniveauet fandt en balance, der svarede til det beskatningsgrundlag, man havde ventet der var i 1983, men forud var der gået en omstillingsproces også på udgiftsniveauet, som har gjort, at man i virkeligheden bare kører videre med nogle beskårne budgetter.

Til slut vil jeg udtrykke min store undren over, at forligspartner hr. Ole Vig Jensen kan sige fra denne talerstol, at han ikke ved, om det er rigtigt, når hr. Henning Rasmussen nævner et beløb på 1.300 mill. kr., som 60 kommuner vil få i gæld ved begyndelsen af 1986. Jeg undrer mig over, at man kan sige ja til et forlig uden at vide noget om en så væsentlig ting, der vedrører en meget stor del af landets kommuner. Politisk uenig eller ej synes jeg ikke, det giver den bedste tillid til, at dette er gennemarbejdet teknisk og sagligt.

Svend Erik Hoymand (V):

Det er de sidste to indlæg, som kalder mig frem. Først vil jeg gerne kommentere hr. Henning Rasmussens bemærkninger om dette med de 60 kommuner og de 1.300-1.400 mill. kr., som man starter med i minus i

1986. Jeg skal ikke gå ind i beregning af tallene eller kommentere forudsætningerne i det hele taget, kun hæfte mig ved én eneste ting, som jeg synes er væsentlig.

Hvis en kommune har haft et overforbrug, som ligger ud over de henstillinger, alle andre kommuner har rettet sig efter, vil hr. Henning Rasmussen så finde, at det vil være rimeligt, at en sådan kommune slap for at yde et bidrag til fællesskabet, bare fordi den havde brugt den konjunkturgevinst, som den burde have sat til side til dette fællesskab? Der er et bevinget ord, der siger: de gode græd, og de onde lo.

Hr. Lenger har helt ret i, at en meget stor del af de kommunale udgifter er lovbundne. Men den omstændighed kan ikke bortforklare nødvendigheden af, at man også inddrager de godt 60 pct. af samfundøkonomien, som der er tale om her, i de samlede bestræbelser for at rette op på vores fælles økonomi, og det er det, der er tale om. Vi kan ikke sige, at vi overhovedet ikke tager 60 pct. af vores fælles samfundøkonomi med i de fælles bestræbelser, vi må gøre os for at rette op på vores økonomiske uføre.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det spørgsmål, hr. Svend Erik Hovmand stiller mig, er en karakteristisk »hr. Svend Erik Hovmand-afledningsmanøvre«. Jeg har ikke talt om kommuner, der bevidst har et overforbrug. De kommuner, hvis sag jeg især har talt, er de kommuner, der har et svagt skattegrundlag, og som bliver behandlet af indenrigsministeren, regeringspartierne og det radikale venstre, som om de havde et godt skattegrundlag og en stærk stigning i skatteindtægterne. Jeg på min side vil spørge hr. Svend Erik Hovmand, om det er rimeligt, at en kommune, der har en forventet indtægtsstigning hos borgerne på 3 pct. i stedet for de 6 pct., finansministeren siger, skal behandles, som om de havde de 6 pct.. Skal de ikke have lov til at slippe?

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Det forholder sig ikke sådan, at disse 60 pct., som forvaltes af kommunerne, ikke i forvejen har været inddraget i en eller anden